

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΑΜΠΟΥΣΗΣ ^{Φωτογραφικά Έργα} | 1973-2003

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

ΕΝΣΤ

Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης είναι:

Ο χώρος στον οποίο συλλέγονται, φυλάσσονται, μελετώνται και εκτίθενται τα έργα τέχνης που δημιουργούνται στη σύγχρονη εποχή.

Σύγχρονη Τέχνη ονομάζεται:

Η τέχνη που παράγεται στη σημερινή εποχή αλλά και που, μέσα από τους πειραματισμούς της με νέα υλικά και τεχνικές, ερευνά νέους τρόπους καλλιτεχνικής έκφρασης.

Για τους πειραματισμούς τους αυτούς, οι σύγχρονοι καλλιτέχνες μπορεί να χρησιμοποιούν από τα αντικείμενα της καθημερινής μας ζωής μέχρι και τα προϊόντα της σύγχρονης τεχνολογίας, όπως είναι το βίντεο και οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Βασικός Σκοπός του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης είναι:

Να βοηθήσει το κοινό ώστε να κατανοήσει και, επομένως, να απολαύσει την καλλιτεχνική δημιουργία της εποχής μας.

Η φωτογραφία είναι από τις νεότερες μορφές εικαστικών τεχνών. Ως τρόπος αποτύπωσης εικόνων, μας παρουσιάζει πτυχές του κόσμου μέσα στον οποίο ζούμε, ενώ ως μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο ο καλλιτέχνης-φωτογράφος "βλέπει", δηλαδή αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα. Επομένως η φωτογραφία ως τέχνη δεν παρουσιάζει απλώς ωραίες εικόνες, μας προτείνει κάποιες εικόνες από την πραγματικότητα για να δούμε τον κόσμο γύρω μας μέσα από μια άλλη "ματιά", να τον γνωρίσουμε καλύτερα. Στην παρούσα έκθεση θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε τον κόσμο μέσα από την προσωπική ματιά του φωτογράφου Μανώλη Μπαμπούση. Θα γνωρίσουμε τα θέματα με τα οποία έχει ασχοληθεί στα τριάντα συνολικά χρόνια της καλλιτεχνικής του πορείας καθώς και το πώς οι φωτογραφίες του, με τον κατάλληλο χειρισμό του φακού και του φωτισμού και με τη γενικότερη σκηνοθεσία κάθε εικόνας, δημιουργούν έναν νέο κόσμο, που μας καλεί να τον εξερευνήσουμε και να τον γνωρίσουμε. Θα δούμε ακόμη πώς πίσω από τις εικόνες που δημιουργεί ο Μπαμπούσης κρύβονται κάποιες έννοιες, όπως ο εγκλεισμός, ο έλεγχος, η ασφάλεια, η φυγή και το αδιέξοδο. Έτσι οι εικόνες του καλλιτέχνη, πέρα από την ποιητικότητα και την ατμόσφαιρα που διαθέτουν, αποτελούν αφορμή για να σκεφτούμε ή να ξανασκεφτούμε γύρω από ζητήματα που η καθημερινότητα και οι γρήγοροι ρυθμοί της σύγχρονης ζωής δεν μας επιτρέπουν να συνειδητοποιήσουμε.

Τέλος, στην έκθεση αυτή οι φωτογραφίες δεν παρουσιάζονται με χρονολογική σειρά. Εκτίθενται με τέτοιο τρόπο ώστε η μία να συμπληρώνει νοηματικά την άλλη, ν' ανοίγεται μεταξύ τους αλλά και ανάμεσα σ' αυτές και τον θεατή "διάλογος", έτσι ώστε να ενεργοποιούν τις μνήμες, τις εμπειρίες, τη σκέψη και να συναισθήματα του θεατή και, τελικά, η κάθε φωτογραφία αλλά και όλες μαζί ν' αποκτούν ένα καινούργιο νόημα.

Ο Μανώλης Μπαμπούσης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950 και σπούδασε αρχιτεκτονική στη Φλωρεντία. Κατά τη δεκαετή παραμονή του στην Ιταλία ασχολήθηκε με τις αναστηλώσεις κτιρίων, τη μουσική και τη φωτογραφία. Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, το 1978, εργάστηκε αρχικά ως αρχιτέκτονας και φωτογράφος, ενώ από το 1998 διδάσκει φωτογραφία στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.



Δυτική Μακεδονία, 1981

Έγχρωμη φωτογραφία, επικόλληση σε αλουμίνιο, 125 x 83 εκ., έκδοση: 1/3

Συλλογή του καλλιτέχνη

Η φωτογραφία αυτή παρουσιάζει το εσωτερικό μιας ιδιωτικής κατοικίας και πιο συγκεκριμένα την κρεβατοκάμαρα ενός σπιτιού στη δυτική Μακεδονία.

Η κρεβατοκάμαρα είναι το δωμάτιο που συνδέεται με καταστάσεις της καθημερινής μας ζωής αλλά και με τις πιο προσωπικές μας στιγμές και συναισθήματα.

● Σκέψου τις στιγμές που έχεις περάσει κι εσύ στο δωμάτιό σου και τι σημαίνει για σένα αυτός ο χώρος.

Στη φωτογραφία, όπως πράγματι συμβαίνει σε μια κρεβατοκάμαρα, το κυρίαρχο στοιχείο είναι το κρεβάτι. Πρόκειται μάλιστα για ένα διπλό κρεβάτι, επομένως ανήκει στο συζυγικό ζεύγος που κατοικεί σ' αυτό το σπίτι.

● Εκτός από το γάμο και την ένωση των δύο φύλων, με την οποία συνδέεται το νυφικό κρεβάτι, ποιες άλλες φάσεις και καταστάσεις της ζωής του ανθρώπου συνδέονται μ' ένα κρεβάτι; Παρατήρησε ότι εκτός από το διπλό κρεβάτι υπάρχουν στη φωτογραφία κι άλλα αντικείμενα τα οποία "μιλούν" για το ζευγάρι.

● Ποια είναι αυτά;

Παρατήρησε ακόμη τον τρόπο διακόσμησης και την τάξη που επικρατεί στο δωμάτιο.

● Ποιος χώρος σου δημιουργεί αισθήματα ασφάλειας, ηρεμίας και ισορροπίας; Ένας χώρος τακτοποιημένος, όπου το κάθε πράγμα βρίσκεται στη θέση του, ή ένας χώρος χωρίς τάξη, όπου βρίσκονται παντού πράγματα διασκορπισμένα; Πώς προτιμάς να είναι ο προσωπικός σου χώρος και γιατί;

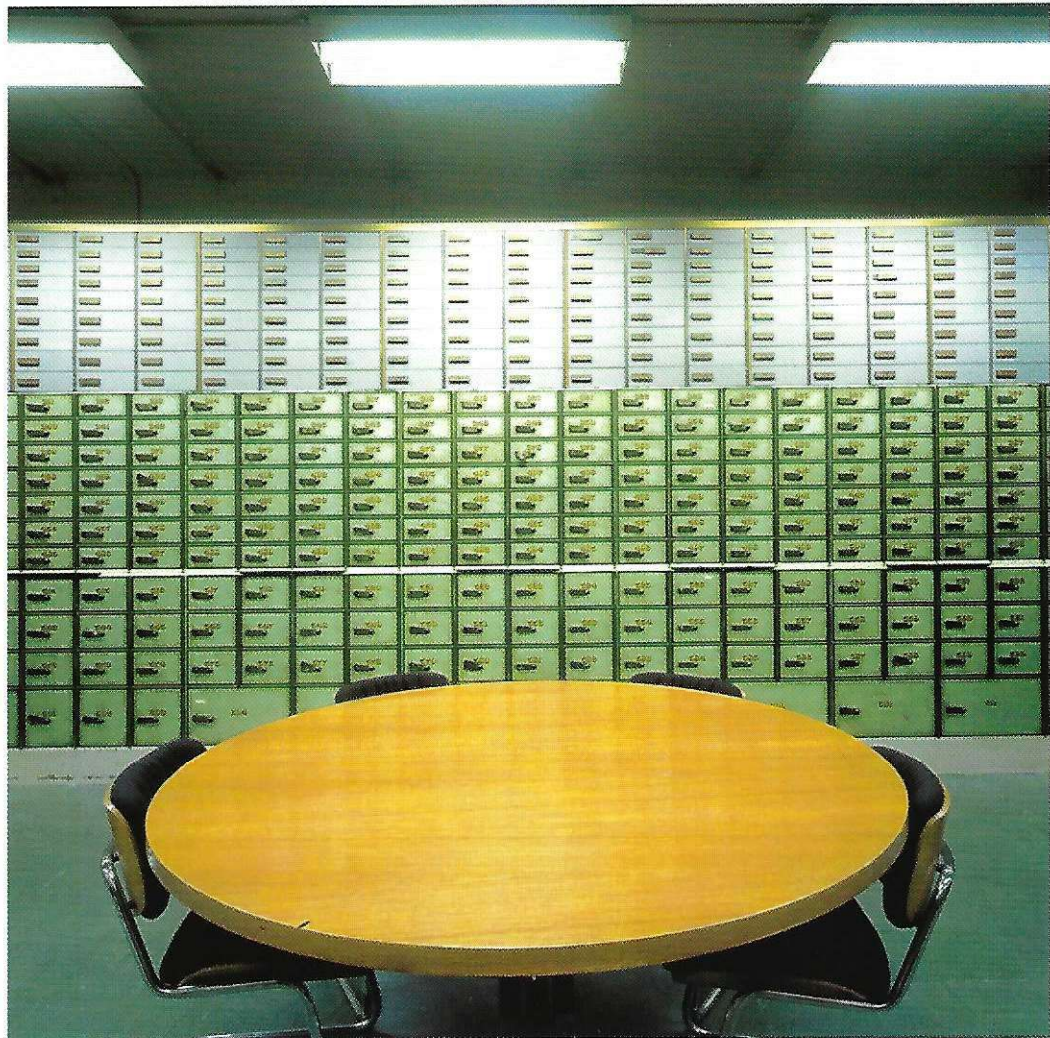
Ο τοίχος του δωματίου είναι διακοσμημένος με φωτογραφίες. Κεντρική θέση κατέχει η νυφική φωτογραφία, ενώ δεξιά και αριστερά από αυτή βρίσκονται φωτογραφίες άλλων προσώπων-μελών της οικογένειας.

● Γιατί, κατά τη γνώμη σου, είναι τόσο ψηλά κρεμασμένες, ώστε δύσκολα να μπορεί κανείς να τις αγγίξει; Ποιο συμβολικό νόημα προσδίδεται έτσι στα άτομα που απεικονίζονται; Μέσω αυτών των φωτογραφιών γίνεται αναφορά σε δύο τουλάχιστο γενιές της ίδιας οικογένειας. Επομένως γίνεται με έμμεσο τρόπο αναφορά στο χρόνο και την ύπαρξη ή μάλλον στη συνέχεια της οικογένειας αυτής μέσα στο πέρασμα του χρόνου.

● Ποιες ανάγκες και ποια συναισθήματα του ανθρώπου πιστεύεις ότι καλύπτονται από τη φωτογράφιση συγγενικών και αγαπημένων προσώπων και από τη συνήθεια να διατηρούνται οι φωτογραφίες αυτές σε άλμπουμ ή να κατέχουν μια ξεχωριστή θέση στη διακόσμηση του σπιτιού;

● Εκτός από φωτογραφίες συγγενικών προσώπων, ποια άλλα πρόσωπα συναντάμε σε κάδρα μέσα σ' ένα σπίτι;

● Υπάρχουν στο δωμάτιό σου φωτογραφίες; Ποια πρόσωπα απεικονίζουν; Τι σημαίνουν για σένα αυτά τα πρόσωπα;



Χωρίς τίτλο, 2001

Έγχρωμη φωτογραφία lambda, επικόλληση σε αλουμίνιο, 125 x 125 εκ., έκδοση: 1/3
Συλλογή του καλλιτέχνη

Η φωτογραφία αυτή μας μεταφέρει μέσα στο χώρο όπου βρίσκονται οι τραπεζικές θυρίδες, αυτά τα ερμητικά κλειστά κιβώτια που κρύβουν μέσα τους πολύτιμα προσωπικά αντικείμενα. Δεν βρίσκονται σε δημόσιο χώρο, σε κοινή θέα, όπως τα ΑΤΜ, αλλά είναι κλεισμένες σ' έναν εσωτερικό χώρο, τα θωρακισμένα υπόγεια των τραπεζών.

Η μετωπικότητα της συγκεκριμένης φωτογραφίας τονίζει την ομοιομορφία, το επαναλαμβανόμενο μοτίβο των θυρίδων, που είναι παραταγμένες σε σειρές και διαμορφώνουν μια τοικοποιία, στερώντας από την εικόνα το προοπτικό βάθος και εμποδίζοντας το βλέμμα μας να δει τι βρίσκεται πίσω από αυτές ή τι κρύβουν μέσα τους. Εκείνο που έχει αξία παραμένει αφανές, ενώ αυτό που μπορεί να δει κανείς είναι η κλειδαριά ασφαλείας και ο διαφορετικός αριθμός που φέρει επάνω της κάθε θυρίδα. Αυτός ο διαφορετικός αριθμός δηλώνει και τη μοναδικότητα του θησαυρού που κρύβουν μέσα τους και την ξεχωριστή αξία που έχουν για τον ιδιοκτήτη του.

● Μπορείς να ερμηνεύσεις την επιθυμία του ανθρώπου να έχει στην ιδιοκτησία του πολύτιμα αντικείμενα;

● Τι είναι αυτό που τον οδηγεί στο να εμπιστεύεται τη φύλαξή τους σε τέτοιους χώρους;

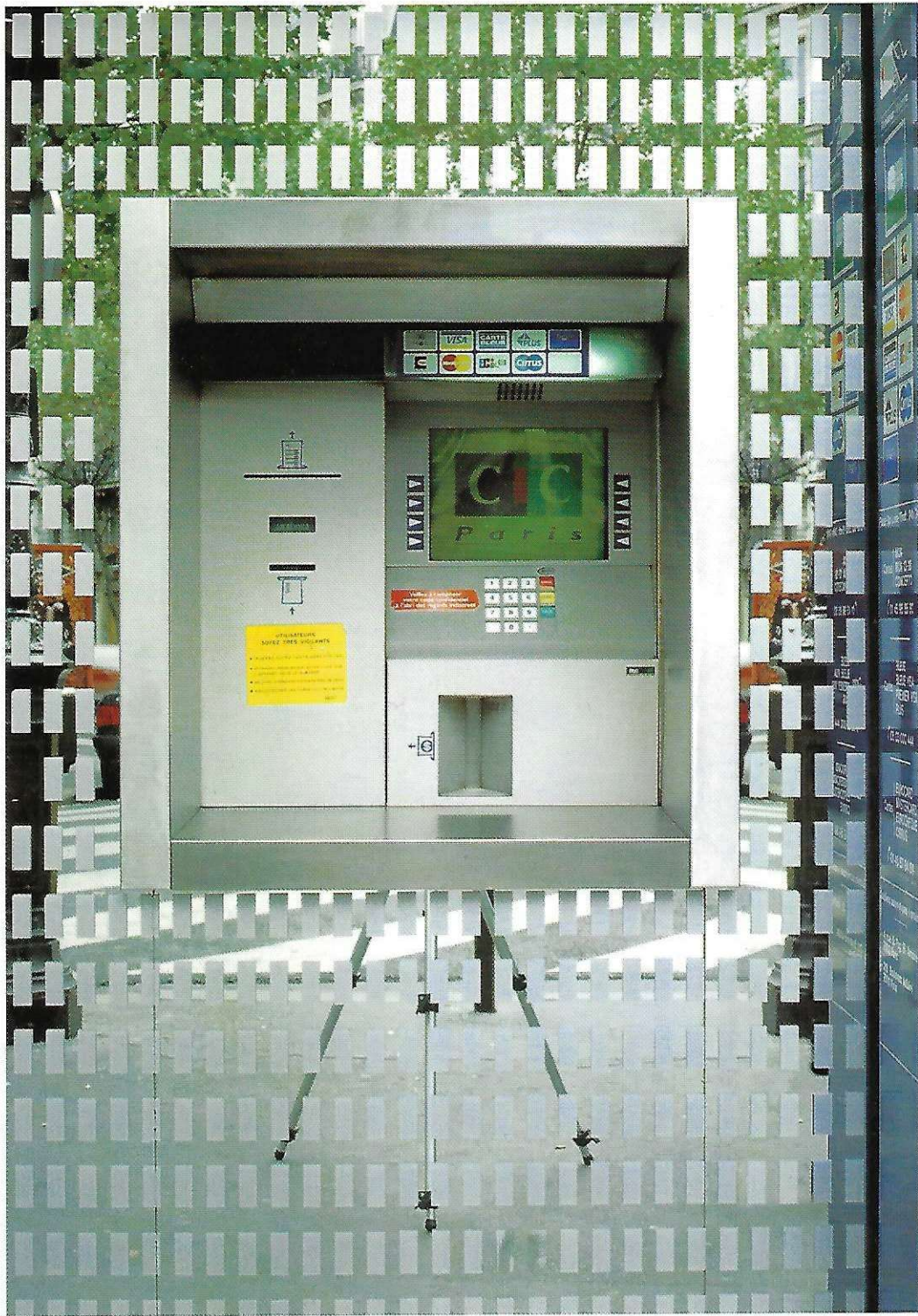
● Θα αποχωριζόσουν ποτέ ένα πολύ σημαντικό για σένα αντικείμενο με σκοπό να φυλαχτεί σ' ένα μέρος ασφαλές, σαν τις τραπεζικές θυρίδες; Σκέψου ότι σε μια τέτοια περίπτωση, ενώ εσύ δεν θα μπορούσες να το έχεις κοντά σου και να το χαίρεσαι, κάποιο άγνωστο για σένα πρόσωπο, ένας υπάλληλος της τράπεζας, θα κρατούσε το κλειδί και

-θεωρητικά τουλάχιστο- θα είχε ανά πάσα στιγμή πρόσβαση σ' αυτό. Πώς θα αισθανόσουν;

Παρατήρησε ότι μέσα στον ίδιο χώρο υπάρχει ένα στρογγυλό κίτρινο τραπέζι, το οποίο τόσο με το σχήμα του όσο και με το χρώμα του σπάει τη μονοτονία του γύρω χώρου.

● Σε τι πιστεύει ότι χρησιμεύει; Μπορείς να φανταστείς μια σκηνή που θα μπορούσε να διαδραματιστεί σ' αυτό το τραπέζι;

● Πώς, κατά τη γνώμη σου, σχολιάζει ο ίδιος ο φωτογράφος αυτή την επιθυμία του ανθρώπου να κατέχει πολύτιμα αντικείμενα και να αναζητά την ασφαλή φύλαξή τους σε τέτοιους χώρους;



Μπούστο, Παρίσι, 1998

Έγχρωμη φωτογραφία επικόλληση σε αλουμίνιο, 150 X 103 εκ., έκδοση: 1/3

Συλλογή του καλλιτέχνη

● Έχεις χειριστεί ποτέ κάποιο μηχανήμα αυτόματων τραπεζικών συναλλαγών; Πόσο διαδεδομένη πιστεύεις πως είναι η χρήση του στη σύγχρονη ζωή; Σκέψου ποιες διαδικασίες έχουν αντικαταστήσει αυτά τα μηχανήματα -τα γνωστά με τα αρχικά ATM- και σύγκρινε τους δύο τρόπους με τους οποίους μπορεί να γίνει ανάληψη χρημάτων.

Με ποιον τρόπο τα ATM διευκολύνουν τις τραπεζικές συναλλαγές;

Η φωτογραφία αυτή ανήκει σε μια ενότητα φωτογραφιών του Μανώλη Μπαμπούση με γενικό τίτλο *Μπούστα*, στην οποία παρουσιάζονται τέτοια μηχανήματα.

Αν παρατηρήσουμε προσεκτικά, θα δούμε ότι τα μηχανήματα που έχει φωτογραφίσει βρίσκονται σε διαφορετικές πόλεις και χώρες. Στο ATM της φωτογραφίας που δείχνει η κάρτα σου, για παράδειγμα, αναγράφεται η πόλη στην οποία βρίσκεται: το Παρίσι.

Ακόμη, όλες οι φωτογραφίες αυτής της σειράς παρουσιάζουν τα εξής κοινά χαρακτηριστικά: τη μετωπικότητα, την ομοιότητα στη δομή τους αλλά και την ομοιότητα των ίδιων των μηχανημάτων μεταξύ τους.

● Τι πιστεύεις πως υπονοεί ο φωτογράφος μέσα από τον διαφορετικό τόπο προέλευσης των μηχανημάτων, από τη μια μεριά, και την επαναληπτικότητα και την ομοιομορφία

των φωτογραφιών, από την άλλη;

Αν και ο τίτλος της ενότητας είναι *Μπούστα*, στις φωτογραφίες δεν απεικονίζονται ανθρώπινα πρόσωπα αλλά μηχανήματα, τα οποία, όπως ξέρεις, δεν αναγνωρίζουν πρόσωπα ή ονόματα, δεν ζητούν στοιχεία ταυτότητας, αλλά αριθμούς, τους κωδικούς πρόσβασης.

● Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ποιες σκέψεις σου δημιουργούνται αντικρίζοντας μια οποιαδήποτε φωτογραφία αυτής της ενότητας;

Η απεικόνιση των ATM μέσα από τη φωτογραφία μάς δίνει τη δυνατότητα και το χρόνο για να σκεφτούμε και να συνειδητοποιήσουμε αυτά που συνήθως μας διαφεύγουν όταν τα χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ζωή. Όταν κάνουμε ανάληψη χρημάτων μ' αυτό τον τρόπο, δεν σκεφτόμαστε, για παράδειγμα, το τραπεζικό σύστημα που βρίσκεται πίσω από τα μηχανήματα, τα παγκοσμιοποιημένα διατραπεζικά δίκτυα, τα κλειστά κυκλώματα, τον ηλεκτρονικό τρόπο διαχείρισης των χρημάτων μας αλλά και τον ηλεκτρονικό έλεγχο των συναλλαγών μας.

Παρατήρησε, τέλος, ότι στην τζαμαρία της τράπεζας, κάτω από το μηχανήμα, καθρεφτίζεται το τρίποδο που χρησιμοποίησε ο φωτογράφος για να στηρίξει τη φωτογραφική του μηχανή. Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε τη στιγμή της φωτογράφισης κατά την οποία η μια μηχανή είχε στηθεί απέναντι στην άλλη.

● Τι σκέψεις σου δημιουργεί αυτή η εικόνα, αν λάβεις υπόψη σου ότι μέσω και των δύο μηχανών μπορούν να καταγραφούν και να ελεγχθούν σπλές και καθημερινές ανθρώπινες πράξεις;



Χωρίς τίτλο, 2003

Αργυροτυπία, επικόλληση σε αλουμίνιο, 125 x 125 εκ., έκδοση: 1/3

Συλλογή του καλλιτέχνη

Αυτό που απεικονίζεται στη φωτογραφία είναι ένα όχι και τόσο ασυνήθιστο θέαμα σε μια μεγάλη πόλη σαν την Αθήνα: ένα ερειπωμένο κτίριο και γύρω του εργάτες και μηχανήματα που εκτελούν κάποια έργα. Κι ενώ πιο συχνά απαντά κανείς έργα ανέγερσης μιας οικοδομής, σ' αυτή τη φωτογραφία δεν παρουσιάζεται κάτι τέτοιο: στη μια πλευρά του ήδη κτισμένου και μισογκρεμισμένου κτιρίου ο εκσκαφέας σκάβει σε αρκετά μεγάλο βάθος.

Παρατήρησε ότι η φωτογραφία μάς αποκαλύπτει κάτι που ίσως δεν συνειδητοποιούμε όταν ζούμε και κινούμαστε σε μια μεγάλη πόλη: κάτω από τα κτίρια, κάτω από την άσφαλο υπάρχει το έδαφος, υπάρχουν χώμα, πέτρες, βράχια, τα οποία έχουν καλυφθεί για να δημιουργήσει ο άνθρωπος το σύγχρονο αστικό περιβάλλον.

Μέσα από τα έργα εκσκαφής λοιπόν, αποκαλύπτεται ένα κομμάτι της φύσης που αντιπαράκειται μ' ένα έργο του ανθρώπου: το μεγάλο κτίριο της φωτογραφίας.

Χρειάζεται ακόμη αρκετή παρατηρητικότητα για να διακρίνει κανείς τους ανθρώπους που βρίσκονται πλάι στο κτίριο.

● Τι αίσθηση σου προκαλεί η δυσαναλογία ανάμεσα στο ανθρώπινο μέγεθος και το μέγεθος του κτιρίου;

● Ποιες ανάγκες οδήγησαν τον άνθρωπο να δημιουργήσει έργα που υπερβαίνουν το ανθρώπινο μέτρο, την ανθρώπινη κλίμακα; Αυτή η δυσαναλογία μέτρου πιστεύεις πως έχει κάποιο κόστος για τον άνθρωπο σε ψυχολογικό επίπεδο;

Τι ● Τι σκέψεις σου δημιουργεί η αντιπαράθεση του κτιρίου, που είναι ανθρώπινο δημιούργημα, με το έδαφος που επανέρχεται στη φυσικότητά του μέσα από την κατεδάφιση και την εκσκαφή;

● Αναγνώρισες ποιο είναι το κτίριο της φωτογραφίας;

Είναι το κτίριο του πρώην εργοστασίου του Φιξ, στο οποίο τώρα στεγάζεται το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Το εργοστάσιο σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Τάκη Ζενέτο και κτίστηκε το 1957. Από τότε που σταμάτησε να λειτουργεί ως εργοστάσιο παραγωγής μπίρας έστεκε εγκαταλειμμένο και μοναχικό να μας θυμίζει την παλιά λειτουργία του, ώσπου αποφασίστηκε να αξιοποιηθεί όχι μόνο το ίδιο το κτίριο αλλά και ο γύρω χώρος, και να γίνουν οι αναγκαίες εργασίες ώστε να μετατραπεί σε μουσείο.

● Τώρα που γνωρίζεις την ιστορία του μισογκρεμισμένου οικοδομήματος της φωτογραφίας, έχει αλλάξει η αίσθηση που σου δημιουργεί καθώς το κοιτάξεις; Παρατήρησε ότι ψηλά στο κτίριο έχει αναρτηθεί μια διαφημιστική γιγαντοαφίσα, από αυτές που συχνά συναντά κανείς στους δρόμους της πόλης και που διαφημίζουν διάφορα καταναλωτικά αγαθά. Από κάτω απλώνεται ένα τεράστιο λευκό πανί που καλύπτει την πλαϊνή μεριά του κτιρίου.

● Φαντάσου ότι αυτό το πανί είναι μια τεράστια οθόνη. Τι θα ήθελες να προβάλλεται σ' αυτή;



Χωρίς τίτλο, 2002

Ασπρόμαυρη φωτογραφία lambda, επικόλληση σε αλουμίνιο, 125 X 125 εκ., έκδοση: 1/3
Συλλογή του καλλιτέχνη

● Τι αίσθηση σου δημιουργεί η έλλειψη τάξης στο χώρο που απεικονίζεται στη φωτογραφία;

● Πιστεύεις πως πρόκειται για ιδιωτικό χώρο ή για το χώρο όπου φυλάσσονται τα αρχεία μιας Υπηρεσίας;

Στην πραγματικότητα πρόκειται για τα αρχεία της Πολεοδομίας. Τα χαρτιά επομένως που βρίσκονται άλλα επάνω στα ράφια κι άλλα διασκορπισμένα στο πάτωμα είναι σχέδια και άλλα έγγραφα με στοιχεία που αφορούν τα κτίρια (κατοικίες κ.ά).

Σκέψου λοιπόν το εξής: ό,τι οικοδομείται ξεκινάει από σχέδια και μελέτες σε χαρτιά, στη συνέχεια βάσει αυτών των χαρτιών υλοποιούνται τα σχέδια και χτίζονται οικοδομές ή πραγματοποιούνται οποιαδήποτε άλλα οικοδομικά έργα και, τέλος, τα χαρτιά αυτά φυλάσσονται στα Αρχεία της Πολεοδομίας, στα οποία μπορεί να ανατρέξει κανείς, αν χρειαστεί, για να αντλήσει πληροφορίες.

Κι ενώ ο όρος "πολεοδομία" όπως και όλες οι επιστήμες που σχετίζονται με την οικοδόμηση κτιρίων και γενικά το σχεδιασμό και την κατασκευή τεχνικών έργων μάς φέρνουν στο μυαλό υπολογισμούς, ακρίβεια, οργάνωση, τάξη, ο χώρος αυτός δημιουργεί ακριβώς την αντίθετη εικόνα.

● Μπορείς να συνδέσεις την εικόνα αυτή με την εικόνα που παρουσιάζει μια πόλη; Ποια κοινά στοιχεία μπορείς να διακρίνεις ανάμεσά τους;

● Τι προκάλεσε, κατά τη γνώμη σου, την ακαταστασία στα Αρχεία της Πολεοδομίας;

● Διατύπωσε τις σκέψεις σου σχετικά με την επίδραση του χρόνου και τη φθορά που προκαλεί στα χαρτιά, στα οικοδομήματα αλλά και στον δημιουργό όλων αυτών, δηλαδή στον άνθρωπο.



Χωρίς τίτλο, 2000

Έγχρωμη φωτογραφία lambda, επικόλληση σε αλουμίνιο, 125 X 125 εκ., έκδοση: 1/3
Συλλογή του καλλιτέχνη

- Ποια ήταν η πρώτη εντύπωση που σου δημιούργησε αυτή η φωτογραφία;
- Αναγνώρισες αμέσως τι είναι αυτό που απεικονίζει;
Είναι ένα πλοίο αγκυροβολημένο στο λιμάνι, με αναμμένα φώτα και ανοικτή την μπουκαπώρα του.
- Με τι άλλο μοιάζει η εικόνα του πλοίου, όπως παρουσιάζεται σ' αυτή τη φωτογραφία;
- Ποια στοιχεία της φωτογραφίας κάνουν το πλοίο μη αναγνωρίσιμο με την πρώτη ματιά;
Παρατήρησε, για παράδειγμα, ότι είναι νύχτα και δεν διακρίνεται ο γύρω χώρος.
- Αν η ίδια φωτογραφία είχε τραβηχτεί κατά τη διάρκεια της ημέρας, σε τι θα διέφερε;
- Έχεις βρεθεί, στην πραγματικότητα, μπροστά σ' ένα τέτοιο πλοίο; Αν ναι, τι σκέψεις και τι συναισθήματα σου είχαν δημιουργηθεί;
Τα αναμμένα φώτα που φωτίζουν το εσωτερικό του πλοίου μέσα στο σκοτάδι της νύχτας προσδίδουν στο πλοίο ένα χαρακτήρα ονειρικό και μυστηριώδη. Το φως αυτό αντανακλάται στο έδαφος της προβλήτας σχηματίζοντας έναν φωτεινό δρόμο που οδηγεί στην είσοδο του πλοίου, σαν να μας καλεί σ' ένα ταξίδι με άγνωστο προορισμό.
- Αυτή η μαγική ατμόσφαιρα σου δημιουργεί τη επιθυμία να μπεις στο πλοίο, να εξερευνήσεις το εσωτερικό του και να ταξιδέψεις μ' αυτό;
- Ποιος φαντάζεσαι πως είναι ο προορισμός αυτού του πλοίου;
- Πώς φαντάζεσαι τους ανθρώπους που θα ταξιδέψουν μ' αυτό;

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΜΣΤ

Εκπαιδευτικό πρόγραμμα για το Γυμνάσιο και το Λύκειο

Το έντυπο αυτό έγινε με αφορμή την έκθεση
Μανώλης Μπαμπούσης, Φωτογραφικά έργα 1973-2003
που παρουσιάστηκε στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
το Μάρτιο του 2003.

Οργάνωση Εκπαιδευτικού προγράμματος:
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
Επιμέλεια-Υλοποίηση: Μαρίνα Τσάκου
Σχεδιασμός εντύπου: Πύργος Τζιλιάνος
Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική ΑΕΠΠΕ

ΕΜΣΤ 2003

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
Λεωφ. Καλλιρρόης & Φραντζή (πρώην εργοστάσιο ΦΙΕ)
Τηλ. 210 / 9242111-2, Φαξ 210 / 9245200
e-mail: education@emst.culture.gr

ISBN: 960-87329-9-9

Τιμή: 3 €